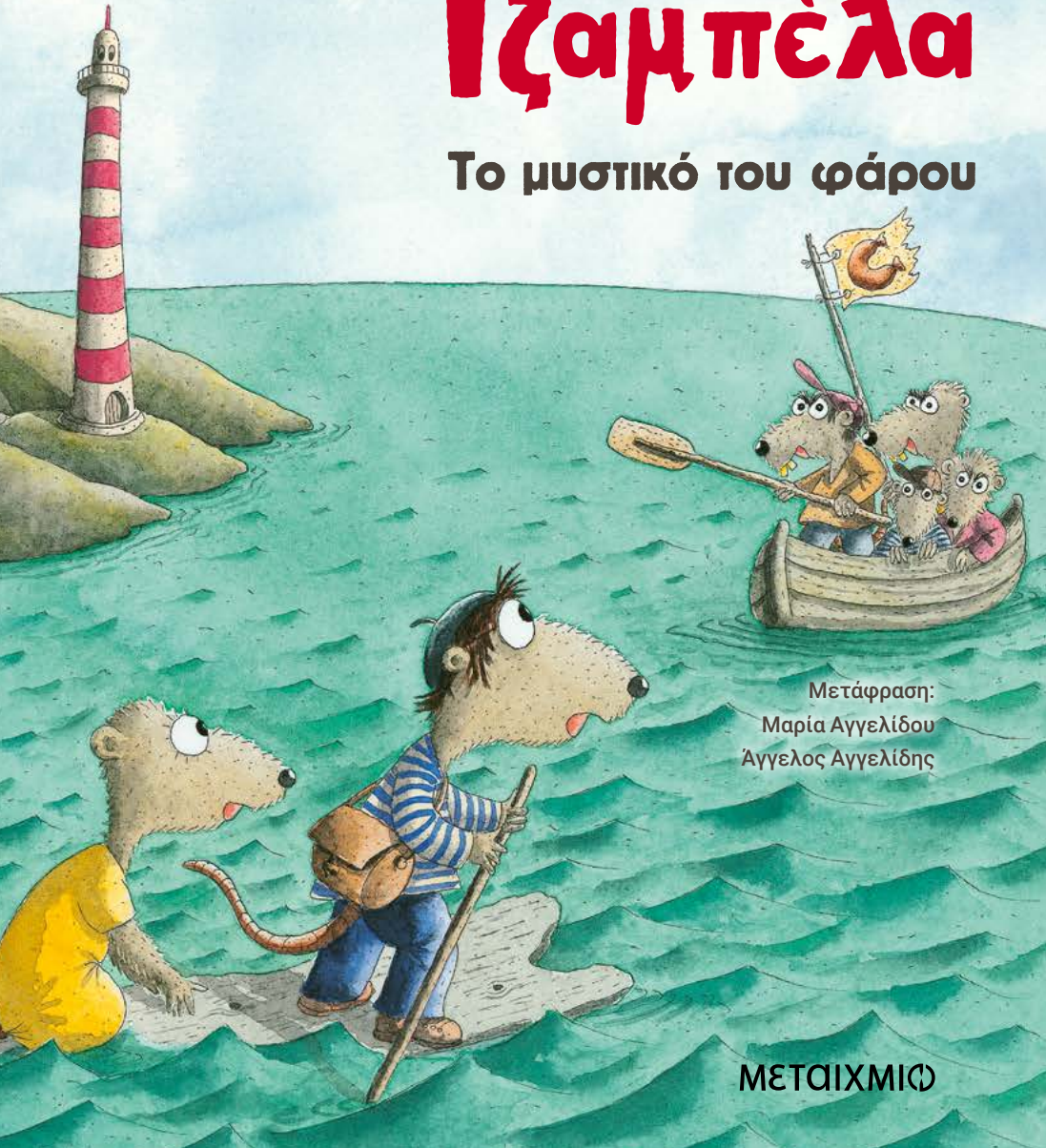

Ένγκο Ζίγκνερ

Έλιοτ & Ιζαμπέλα

Το μυστικό του φάρου

Μετάφραση:
Μαρία Αγγελίδου
Άγγελος Αγγελίδης

ΜΕΤΑΙΧΜΙΩ

Έλιοτ & Ιζαμπέλα

Το μυστικό του φάρου

Ίνγκο Ζίγκνερ

Έλιοτ & Ιζαμπέλα

Το μυστικό του φάρου

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Μαρία Αγγελίδου

Άγγελος Αγγελίδης

ΜΕΤΟΙΧΜΙΩ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
π α ι δ ι κ ό

Πρώτη έκδοση Ιούνιος 2026

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ Ingo Siegner, *Eliot und Isabella*
und das Geheimnis des Leuchtturms, Gulliver

ΚΕΙΜΕΝΟ-ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ Ingo Siegner

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ Μαρία Αγγελίδου, Άγγελος Αγγελίδης
ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ Μάγδα Τικοπούλου
ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ Σοφία Ζώρα
ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ Ρεντουάν Αμζλάν

ISBN 978-618-03-4848-4
ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84848
Κ.Ε.Π. 6495 Κ.Π. 23341

© 2016, Beltz & Gelberg in der Verlagsgruppe Beltz - Weinheim Basel
© 2025, Εκδόσεις **METAIXMIO** (για την ελληνική γλώσσα)

Εκδόσεις **METAIXMIO**
Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα,
τηλ.: 211 3003500
metaixmio.gr • metaixmio@metaixmio.gr

Κεντρική διάθεση
Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα,
τηλ.: 210 3647433

Βιβλιοπωλεία **METAIXMIO**
Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα,
τηλ.: 210 3647433
Πολυχώρος, Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα,
τηλ.: 211 3003580, fax: 211 3003581

Περιεχόμενα

Κεφάλαιο 1

Και σαλούφες και ψαράκια 11

Κεφάλαιο 2

Πρόσεχε, Μπόκι Μπούκα! 18

Κεφάλαιο 3

Ο Κνουτ ο ψαράς και η εξαφανισμένη θάλασσα 25

Κεφάλαιο 4

Πιγκουίνος Ρακέτας! 32

Κεφάλαιο 5

Η Καλύβα του Μπαρμπα-Κνουτ 42

Κεφάλαιο 6

Ο Κέλι Σλούτερ 48

Κεφάλαιο 7

Ο Μπισκότος Κουρτ κι ο κλέφτης των βιβλίων 57

Κεφάλαιο 8

Φρέσκα κουλούρια για τον Μπούκα 66

Κεφάλαιο 9

Η συμμορία του Μπόκι Μπούκα! 70

Κεφάλαιο 10

Ο Ρακέτας στην ομπρέλα 78

Κεφάλαιο 11

Φάντασμα! 83

Κεφάλαιο 12

Ούκι Ούκι! 91

Κεφάλαιο 13

Το μυστικό του Φίτε 99

Κεφάλαιο 14

Ο Κουλοχέρης Γιούσουρης 104

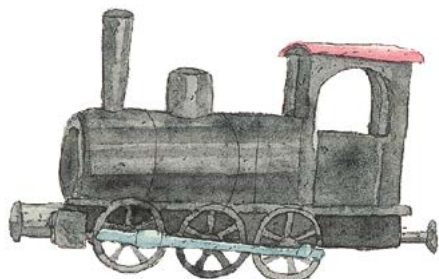
Κεφάλαιο 15

Ένας αποχαιρετισμός, ένα πικνίκ και μια μπόρα 114

Κεφάλαιο 16

Στο Ποντικονήσι είμαστε παρέα
και περνάμε όμορφα κι ωραία! 127

Κεφάλαιο 1

Και σαλούφες και ψαράκια

Ο σταθμός είναι γεμάτος κόσμο. Κρατώντας βαλίτσες βαριές και σακούλες μεγάλες πάνε κι έρχονται όλοι βιαστικοί στη μεγάλη σάλα.

Η μικρή ποντικοοικογένεια βγαίνει από ένα λούκι, τρέχοντας περνάει μέσα απ' τα πόδια των ανθρώπων και κρύβεται ανάμεσα σ' ένα καλάθι σκουπιδιών και μια κολόνα.

«Πρέπει να πάμε στην αποβάθρα νούμερο οχτώ» λέει ο μπαμπάς του Έλιот και ρουθουνίζει.

Ο Έλιот δαγκώνεται να μη βογκήξει. Έτσι ακριβώς τις είχε φανταστεί τις διακοπές του: να ιδρώνει και να ξειδρώνει στον σιδηροδρομικό σταθμό παρέα με τους γονείς του! Ο μικρός ποντικός το φουσάει και δεν κρυώνει. Οι γονείς του ήθελαν διακοπές σε νησί. Ο Έλιот καθόλου.

Μα καθόλου! Αλλά οι γονείς του πήραν την απόφαση, κι αυτό ήταν.

Χίλιες φορές θα προτιμούσε ο Έλιοτ να πάει στην Ιζαμπέλα, στο δάσος, δίπλα στο ποτάμι.

Η Ιζαμπέλα είναι η καλύτερή του φίλη. Γενικά είναι το καλύτερο ποντικοκόριτσο που μπορεί να φανταστεί κανείς. Μόνο που δυστυχώς μένει στο δάσος, δίπλα στο ποτάμι. Κι εκεί οι γονείς του δε θέλουν να πάνε. Με τίποτα. Είναι ποντίκια της πόλης. Και τα ποντίκια της πόλης πάνε διακοπές στη θάλασσα. Μόνο.

Κι ακόμα καλύτερα: σε νησί.

«Τώρα!» φωνάζει η μαμά του Έλιοτ κι αρχίζει να τρέχει.

Ο Έλιοτ και ο μπαμπάς του την ακολουθούν με ζιγκ ζαγκ ως την επόμενη κολόνα. Μετά ως το περίπτερο με τις εφημερίδες. Εκεί κρύβονται. Τα κατάφεραν!

«Ουφ» λέει ο μπαμπάς λαχανιασμένος. «Εκεί πέρα είναι η αποβάθρα μας. Απέναντι ακριβώς!»

«Απέναντι ακριβώς;» απορεί ο Έλιοτ. «Μα... πώς θα πάμε; Θα μας δουν και θα γίνει φασαρία!»

«Πάρτε φόρα και φύγαμε» λέει η μαμά. «Εμπρός! Φύγαμε!»

Τα τρία ποντίκια διασχίζουν τρέχοντας τη μεγάλη σάλα.

Ξαφνικά ένας άνθρωπος τσιρίζει: «Βοήθεια! Αρουραίοι!».

Σαν τρομαγμένα κοτόπουλα το βάζουν οι άνθρωποι στα πόδια, πέφτοντας ο ένας πάνω στον άλλον. Ακούγεται τότε ένα δυνατό σφύριγμα και τρεις αστυφύλακες έρχονται με μεγάλα βήματα καταπάνω στην ποντικοοικογένεια.

— ΤΕΕ — 8.46
Μπίμπελημαν 8.54
Εξπρές 9.02

«Να τα!» φωνάζει ο ένας. «Πιάστε τα!» Ο Έλιοτ τρέχει μ' όση δύναμη έχει στα ποδαράκια του. Επιτέλους, αποβάθρα νούμερο οχτώ! Το τρένο περιμένει με τις πόρτες ανοιχτές. Αλλά οι αστυφύλακες πλησιάζουν. Ο Έλιοτ νιώθει πίσω του την ανάσα τους, όταν ακούει τη φωνή της μαμάς του: «Τώρα!».

Σαν αστραπή δίνει ένα σάλτο ο μικρός ποντικός απ' την αποβάθρα και χώνεται κάτω από τις ρόδες του τρένου.

Σώθηκαν!

Κρύβονται κάτω από το βαγόνι.

«Παρά τρίχα» λέει ο μπαμπάς του.

«Ακούσατε;» μουρμουρίζει ο Έλιοτ. «Μας είπαν αρουραίους. Στραβοί είναι; Φαίνομαι εγώ για αρουραίος;»

Αλλά η μαμά έχει ήδη σηκωθεί και ψάχνει το άνοιγμα για την τουαλέτα του τρένου.

«Εδώ είναι» λέει.

«Ορίστε;» Ο Έλιοτ δεν πιστεύει στ' αυτιά του. «Εγώ δεν μπαίνω από τον σωλήνα της τουαλέτας! Θα λερωθούμε τα πράγματά μου με... μπλιαχ!... με ό,τι έχει μέσα ο σωλήνας της τουαλέτας!»

«Μην κάνεις τσιριμόνιες» τον μαλώνει η μαμά του. «Ποντίκι είσαι, τα ποντίκια δεν είναι τόσο σιχασιάρικα».

«Εγώ είμαι!» απαντάει ο Έλιοτ. Και σηκώνεται όρθιος, βάζει τα μπροστιά του ποδαράκια στη μέση και στέκεται αποφασισμένος.

«Γερτρούδη» παίρνει το μέρος του ο μπαμπάς. «Ο Έλιοτ δεν έχει άδικο. Ας περιμένουμε και σίγουρα θα βρούμε την ευκαιρία να μπούμε από την πόρτα».

Περιμένουν, λοιπόν, οι τρεις τους. Κι όταν δεν περνάει κανείς, σκαρφαλώνουν σε μια πόρτα και τρυπώνουν μέσα στο τρένο.

«Να ένα βαγόνι άδειο!» ψιθυρίζει η μαμά του Έλιοτ.

Κλείνουν πίσω τους τη βαριά πόρτα, ανεβαίνουν στα καθίσματα, παίρνουν βαθιά ανάσα και βолеούνται όσο μπορούν καλύτερα.

Ακούγεται ξαφνικά ένα σφύριγμα. Άθελά τους τινάζονται, αλλά ήταν η σφυρίχτρα του σταθμάρχη: το σφύριγμα της αναχώρησης.

Το τρένο ξεκινάει. Ξεφυσώντας και σφυρίζοντας τραβάει η ατμομηχανή τα βαγόνια, βγαίνει από τον σταθμό, αρχίζει το ταξίδι. Το τρένο τρέχει ολοένα και πιο γρήγορα, σε λίγο αφήνει πίσω του την αγαπημένη πόλη του Έλιοτ και συνεχίζει ανάμεσα σε χωράφια και λιβάδια και λόφους.

Η μαμά του Έλιοτ, που είναι ζωγράφος, σκισάρει στο μπλοκ της. Ο μπαμπάς του έχει ήδη χώσει τη μύτη του σ' ένα βιβλίο. Ο Έλιοτ, όμως, έχει σκαρφαλώσει στο τραπέζι μπροστά στο παράθυρο και κοιτάζει έξω το τοπίο. Να! Αυτό είναι το δάσος της Ιζαμπέλας! Αυτό το ποτάμι το αναγνωρίζω, σκέφτεται. Αχ, να μπορούσα να πηδήξω τώρα απ' το τρένο.

Δεν μπορεί όμως, πρέπει να πάει με τους γονείς του στο νησί. Ποντικονήσι το λένε. Άκου όνομα! Το μόνο καλό είναι πως έχει κόσμο, έχει ανθρώπους. Δεν είναι ακατοίκητο. Πάλι καλά.

Σε λίγο οι λόφοι χάνονται. Ούτε ένα υψωματάκι τόσο δα στον κάμφο που διασχίζουν. Όλα ίσωμα, πλάκα. Σαν τα ψάρια που τα λένε γλώσσες. Τέτοια κολυμπάνε σίγουρα γύρω από το Ποντικονήσι. Τις σιχαίνεται ο Έλιοτ τις γλώσσες. Όλα τα ψάρια τα σιχαίνεται. Μπλιαχ, είναι γλιστερά και βρομοκοπάνε. Κι έχουν κόκαλα. Άμα σου καρφωθεί κανένα στον λαιμό, άσ' τα να πάνε. Καληνύχτα! Θυμωμένος ο Έλιοτ βγάζει το σημειωματάριο και το μολύβι του. Θα γράψω ποίημα, λέει από μέσα του. Μάλιστα! Θα γράψω ένα ποίημα διαμαρτυρίας για το παλιογλωσσοφαρονήσι! Να ξεθυμάνω τον θυμό μου.

*Το Ποντικονησάκι
είναι μικρουλάκι.
Δε χωράει πάνω
ούτε μυρμηγκάκι.*

Γλώσσες, πέρκες, μπαρμπουνάκια
ή άλλα ψάρια με μουστάκια
δεν τα θέλω. Μου μυρίζουν.
Και πολύ με εκνευρίζουν.

Να μου λείπουν τα μπουρίνια,
τα βαρκάκια, τα λυθρίνια.
Δεν είναι τα κύματα για μένα
ούτε τα νησιά τα φουρτουνιασμένα.

Ο Έλιοτ κλείνει το σημειωματάριό του. Μουτρωμένος
κοιτάζει έξω από το παράθυρο. Έξι βδομάδες στο Ποντι-
κονήσι. Άπαπα, δε θ' αντέξω. Θα πεθάνω από βαρεμάρα!

Ξάφνου ακούγονται βήματα από τον διάδρομο. Ο Έλιοτ
και οι γονείς του παίρνουν τα πράγματά τους και χώνο-
νται στη στιγμή κάτω από τα καθίσματα.

Α, πόσο θυμωμένος είναι ο Έλιοτ! Καμιά όρεξη δεν έχει να περάσει τις διακοπές του στο βαρετό, χαζό Ποντικονήσι. Μα η ποντικίσια τύχη τού χαμογελάει και στο ίδιο αυτό νησί θα πάει για διακοπές και η φίλη του Ιζαμπέλα. Μόνο που το χαμόγελο της τύχης γρήγορα σβήνει: οι δυο φίλοι πέφτουν πάνω στον Μπόκι Μπούκα και τη συμμορία του. Κι όταν κάνει την εμφάνισή του και το Φάντασμα του Φάρου, η κατάσταση δυσκολεύει πολύ. Ευτυχώς, θα έχουν τη βοήθεια του Φίτε Φλούντερ και του πιγκουίνου Ρακέτα. Και θα τα καταφέρουν. Γιατί με το θάρρος, το χιούμορ και τη φιλία όλα γίνονται.

ISBN: 978-618-03-4848-4

9 786180 348484

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84848

metaixmio.gr